

تاریخ تصویب : ۱۳۸۲/۰۲/۲۳

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل

از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان مشتمل بر یک مقدمه، سیزده ماده و یک پروتکل به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

مقدمه :

دولت جمهوری بلغارستان و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع یک طرف متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر، به شرح زیر توافق نمودند :

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه :

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» به معنی هر نوع دارائی است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود و به ویژه، اما نه منحصرأً شامل موارد زیر است:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها.

ب - سهم‌الشرکه، سهام یا هر نوع مشارکت دیگر در شرکتها.

پ - مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق انجام فعالیتهای تجاری که به وسیله قانون یا به موجب مصوبه دولت که برطبق قانون صادر شده یا به موجب قرارداد منعقد شده با یک مقام صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان اعطاء شده باشد شامل حق اکتشاف، کشت، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

تغییر بعدی در شکل سرمایه گذاری انجام شده در ماهیت آن به عنوان سرمایه گذاری

تأثیری نخواهد داشت مشروط به اینکه چنین تغییری بر طبق قوانین طرف متعاقد میزبان انجام گرفته باشد.

۲ - اصطلاح سرمایه گذار در مورد هر طرف متعاقد به معنی :

الف - اشخاص حقیقی است که بر طبق قوانین آن طرف متعاقد اتباع آن تلقی می‌شوند.

ب - اشخاص حقوقی که به موجب قانون یک طرف متعاقد تشکیل یا تأسیس شده و مقر و فعالیتهای حقیقی اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از قبیل سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، سود تسهیلات مالی، حق الامتیاز و کارمزد.

۴ - اصطلاح «قلمرو» به معنی :

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران : قلمرو تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن برابر قوانین ملی آن و برطبق حقوق بین الملل می‌باشد.

ب - در مورد جمهوری بلغارستان: قلمرو تحت حاکمیت آن شامل دریای سرزمینی و فلات قاره و منطقه انحصاری اقتصادی است که جمهوری بلغارستان برطبق حقوق بین الملل بر آن اعمال حقوق حاکمیت یا صلاحیت می‌نماید.

ماده ۲ - تشویق و حمایت

۱ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای سرمایه گذاران خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهد نمود.

۲ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

۳ - در صورت سرمایه گذاری مجدد عواید حاصله از سرمایه گذاری این سرمایه گذار بهای

مجدد و عواید آنها از همان حمایتی که سرمایه گذاری های اولیه برخوردار هستند، برخوردار خواهند شد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاریها

۱ - هر طرف متعهد با رعایت قوانین و مقررات خود سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر را در قلمرو خود خواهد پذیرفت.

۲ - هر طرف متعهد پس از پذیرش یک سرمایه گذاری تمام مجوزهای لازم را برطبق قوانین و مقررات خود برای تحقق عملی چنین سرمایه گذاریهایی اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - رفتار با سرمایه گذاریها

۱ - سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعهد که در قلمرو طرف متعهد دیگر و برطبق قوانین و مقررات طرف متعهد اخیرالذکر انجام شده باشد از حمایت کامل قانونی و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد برخوردار خواهد شد.

۲ - سرمایه گذاران یک طرف متعهد در قلمرو طرف متعهد دیگر درخصوص مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مندی یا فروش سرمایه گذاریهایشان از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد.

۳ - اگر یک طرف متعهد به موجب یک موافقتنامه تأسیس منطقه آزاد تجاری، یک اتحادیه گمرکی، جوامع اقتصادی یا سازمانهای منطقه ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه مربوط به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف حقوق و مزایای خاصی به سرمایه گذاران هر کشور ثالث اعطاء نماید ملزم به اعطای چنین مزایایی به سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر نخواهد بود.

۴ - هرگاه قوانین ملی طرفهای متعهد یا موافقتنامه های بین المللی موجود یا

آتی قابل اعمال بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بلغارستان یا سایر موافقتنامه های بین المللی که آنها عضو آن باشند شامل مقرراتی اعم از عام یا خاص باشند که سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش بینی شده نماید، این مقررات تا جایی که مساعدتر باشند برای موافقتنامه برتری خواهند داشت.

۵ - قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعهد و یک سرمایه گذار طرف متعهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۵ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر مصادره و ملی نخواهد شد و تحت تدابیری با آثار مشابه مصادره یا ملی شدن (که از این پس مصادره خوانده می‌شوند) قرار نخواهد گرفت مگر آنکه برای هدف عمومی، به موجب فرایند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و کافی غرامت انجام پذیرد.

۲ - جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از انجام عمل مصادره یا آگاهی از آن (هرکدام که زودتر است) باشد و باید بدون تأخیر پرداخت شود. در صورت تأخیر به ازای مدت تأخیر بر طبق رویه بین‌المللی خسارت اضافی پرداخت خواهد شد.

ماده ۶ - زیانها

سرمایه‌گذاران هر طرف متعاهد که سرمایه‌گذاریهایی آنها به علت جنگ یا هرگونه مخاصمات مسلحانه دیگر، انقلاب، حالت اضطراری یا وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، درخصوص جبران خسارت، برگشت اموال، غرامت یا سایر شیوه‌های جبران خسارت، از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده طرف متعاهد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث دیگر نامساعدتر نباشد.

ماده ۷ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر طرف متعاهد طبق قوانین و مقررات خود به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر، پس از انجام همه تعهدات مالیاتی، اجازه انتقال آزاد پرداختهای مربوط به سرمایه‌گذاریهایشان و به ویژه موارد زیر را خواهد داد:

الف - سرمایه و مبالغ اضافی منظور شده برای نگهداری یا افزایش سرمایه‌گذاری.

ب - عواید حاصل از سرمایه‌گذاری.

پ - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از یک سرمایه‌گذاری.

ت - مبالغ موردنیاز برای پرداخت هزینه‌های ناشی از عملکرد سرمایه‌گذاری از قبیل بازپرداخت وام، پرداخت حق اختراع، حق الامتیازها و حق الزحمه‌ها یا دیگر هزینه‌ها.

ث - جبران خسارت به موجب مواد (۵) و (۶).

ج - حقوق ماهیانه، دستمزدها و پاداش‌های دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر برای کار یا خدمات مرتبط با سرمایه‌گذاری انجام شده در قلمرو آن.

چ - وجوه پرداختی ناشی از اختلاف مربوط به سرمایه‌گذاری.

۲ - انتقالات مذکور در بند قبلی باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد،

بدون تأخیر و به نرخ تسعیر غالب در تاریخ انتقال در قلمرو طرف متعاهدی که سرمایه‌گذاری در آن صورت گرفته انجام پذیرد.

ماده ۸ - جانشینی

هرگاه یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین مربوط به یک سرمایه گذاری، به سرمایه گذار خود پرداختی نماید، طرف متعاقد دیگر باید جانشینی طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط وی را نسبت به همه حقوق و دعوای سرمایه گذار و نیز استحقاق طرف متعاقد نخست یا مؤسسه تعیین شده توسط وی را برای اعمال چنین حقوق و دعوای به همان اندازه معتبر بشناسد. اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس مفاد ماده (۱۰) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۹ - رعایت تعهدات

هر طرف متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده تضمین می نماید.

ماده ۱۰ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد

و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر:

۱ - هر اختلاف بین یک طرف متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در ارتباط با سرمایه گذاری طرف اخیرالذکر در قلمرو طرف متعاقد نخست به صورت دوستانه از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲ - اگر این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخی که هر یک از طرفها درخواست حل و فصل دوستانه نماید حل نشود، سرمایه گذار مربوط می تواند اختلاف را ارجاع نماید به:

- دادگاه صالح طرف متعاقد مربوط، یا

- در صورتی که اختلاف در مورد مواد (۵)، (۶) و (۷) این موافقتنامه

باشد، سرمایه گذار می تواند با رعایت قوانین و مقررات طرفهای متعاقد، اختلاف را

جهت حل و فصل به وسیله داوری ارجاع نماید به :

- دیوان داوری ویژه ای که برطبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان

ملل متحد (آنسیترال) تشکیل خواهد شد، یا

- مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری (ایکسید) که براساس کنوانسیون

اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۲.۲۷.۱۳۴۴

هجری شمسی برابر با هجدهم مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن تنظیم گردیده تشکیل شده است مشروط به اینکه هر دو طرف متعاقد عضو این کنوانسیون باشند.

۳ - رأی صادره برای دوطرف اختلاف قطعی و لازم الاجراست و بر طبق حقوق داخلی طرف

متعاقد مربوط اجراء خواهد شد.

ماده ۱۱ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱ - تمام اختلافات ایجاد شده بین طرفهای متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه از طریق مشاوره و مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲ - هرگاه اختلاف بین طرفهای متعاقد ظرف مدت شش ماه از تاریخ شروع مشاوره یا مذاکره حل نشود، اختلافات بنا به درخواست هر طرف متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات آنها، به یک دیوان داورى ارجاع خواهد شد.

۳ - این دیوان داورى برای هر مورد به روش زیر تشکیل خواهد شد: ظرف مدت سه ماه از تاریخ دریافت «درخواست داورى» هر طرف متعاقد یک عضو دیوان را تعیین خواهد کرد. این دو عضو سپس تبعه یک دولت ثالث را که در صورت تصویب دو طرف متعاقد به عنوان رئیس دیوان تعیین خواهد شد انتخاب می نمایند. رئیس دیوان باید ظرف مدت دو ماه از تاریخ انتخاب دو عضو دیگر تعیین شود.

۴ - چنانچه ظرف مدتهای تعیین شده در بند (۳) این ماده انتصابات لازم صورت نپذیرد، هر طرف متعاقد می تواند در صورت عدم وجود توافق دیگری، از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که انتصابات لازم را به عمل آورد. چنانچه رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا به هر دلیل از انجام این وظیفه معذور باشد، از معاون رئیس درخواست خواهد شد که انتصابات لازم را به عمل آورد. چنانچه معاون رئیس تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا او نیز از انجام این وظیفه معذور باشد، از عضو دیگری از دیوان بین المللی دادگستری که از نظر رتبه بعد از او قرار دارد و تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نیست دعوت خواهد شد که انتصابات لازم را به عمل آورد.

۵ - دیوان داورى براساس مقررات این موافقتنامه و همچنین اصول کلی و قواعد پذیرفته شده حقوق بین الملل اتخاذ تصمیم خواهد نمود. رأی دیوان با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد. این رأی برای هر دو طرف متعاقد قطعی و لازم الاجراء خواهد بود. دیوان داورى شیوه رسیدگی خود را تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۲ - قابلیت اعمال موافقتنامه

مقررات این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهای اعمال می شود که توسط سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر قبل یا بعد از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه انجام شده و برابر قوانین مربوطه طرف متعاقد سرمایه پذیر پذیر پذیرفته شده باشد.

ماده ۱۳ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه باید توسط مراجع صلاحیتدار هر طرف متعاقد برابر قوانین و مقررات آنها به تصویب برسد.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه کتبی که توسط آن

طرفهای متعاقد یکدیگر را از انجام الزامات مربوطه قانون اساسی خود مطلع می‌سازند به مدت ده سال لازم‌الاجراء می‌شود. بعد از انقضای مدت یادشده این موافقتنامه همچنان لازم‌الاجراء خواهد ماند مگر اینکه یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل به وسیله اطلاعیه کتبی طرف متعاقد دیگر را از انقضاء یا فسخ آن مطلع سازد.

۳ - در مورد سرمایه‌گذاریهایی انجام شده قبل از انقضای اعتبار این موافقتنامه، مقررات مواد (۱) تا (۱۲) این موافقتنامه برای مدت ده سال از تاریخ انقضای آن معتبر خواهد بود.

در تأیید مراتب بالا امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در صوفیه به تاریخ سیزده نوامبر سال ۱۹۹۸ میلادی (مطابق با بیست و دوم آبان ماه ۱۳۷۷ هجری شمسی) به زبانهای فارسی، بلغاری و انگلیسی منعقد گردید و تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری بلغارستان

پروتکل

همزمان با امضای موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین جمهوری بلغارستان و جمهوری اسلامی ایران و امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود همچنین در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک این موافقتنامه را تشکیل می‌دهد موافقت نمودند :

ماده ۴ الحاقی:

هر طرف متعاقد این حق را برای خود محفوظ می‌دارد که مطابق قوانین جاری خود مواردی را از رفتار ملی اعطاء شده در بندهای (۱) و (۲) ماده (۴) مستثنی نماید، با این وجود هر استثناء جدیدی فقط در مورد سرمایه‌گذاریهایی که پس از لازم‌الاجراء شدن استثناء مذکور انجام شده‌اند اعمال خواهد شد.

این استثنائات باید توسط قانون و به صورت غیر تبعیض‌آمیز وضع شوند.

مواد ۱۰ و ۱۱ الحاقی:

هیچیک از مقررات مواد (۱۰) و (۱۱) مانع از حق طرفهای اختلاف و امکان ارجاع اختلاف به داوری بین المللی نخواهد شد.

ماده ۱۲ الحاقی :

در مورد جمهوری اسلامی ایران این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذاریها و تغییراتی در شکل سرمایه گذاریها اعمال می شود که توسط مقامات صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران به تصویب رسیده باشد. مقام صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است. در تأیید مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این پروتکل را امضاء کرده اند :

این پروتکل در دو نسخه در صوفیه به تاریخ سیزده نوامبر سال ۱۹۹۸ میلادی (مطابق بیست و دوم آبان ۱۳۷۷ هجری شمسی) به زبانهای فارسی، بلغاری و انگلیسی منعقد گردید و تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری بلغارستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سیزده ماده و یک پروتکل در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و سوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲.۳.۷ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

© ۱۳۹۹ حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد